

[Valdemar Sørensen.]

sine Vælgere: det drejer sig ikke om Grundlovssagen den 3. April, den kan vi tænke paa, naar Folkeafstemningen kommer.

Jeg fremsætter disse Bemærkninger, fordi jeg for nogle Dage siden hørte det ærede Medlem Hr. Korsgaard gøre et Forsøg paa at reassurere sit Parti over for den Mulighed, at der skulde hænde Grundlovssagen, lad os sige noget menneskeligt, og jeg havde den Følelse, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard netop tænkte paa denne ejendommelige Dobbeltstilling for sit Partis Vedkommende og mente, at det var rigtigst at slaa over i Modstandernes Lejr. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ført sin Valgkampagne paa Grundlovssagen, og jeg finder altsaa, at der imellem denne Partilederens Kampagne for Grundlovssagen og Partiets Kampagne for noget helt andet end Grundlovssagen er en Kløft, som maaske nok kan komme til at spille sin Rolle ved den Folkeafstemning, som nu skal til. Jeg vil da slutte disse Bemærkninger med det oprigtige Ønske for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han kan overvinde denne latente Modstand inden for sit Parti, at han virkelig kan dække den Kløft, der har været i Opfattelsen, og som har givet sig det drastiske Udtryk, at man faktisk fra Partiets Side, medens Partiformanden Landet over førte en loyal Grundlovsagitation, har ført en Agitation her i Hovedstaden og ud over Landet, hvorigennem man udtrykkeligt sagde: dette er ikke noget Grundlovsvalg. Jeg vil haabe for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at han virkelig kan faa sit Parti med til det Standpunkt, der er hans loyale og rigtige Standpunkt, men som ikke er det Standpunkt, hans Partimaskineri indtog under Valgkampagnen.

Jeg maa saa maaske ogsaa i Anledning af andre af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger om Valgets Resultat have Lov til at sige et Par Ord om Agitationen, idet jeg mener, at det ikke alene er Tallene, der har Interesse; det er virkelig ogsaa, hvad vi har sagt til hinanden i de Par Uger, der gik forud for Valget. Jeg finder i det konservative Valgblad, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen brugte i Eftermiddags, en meget lang Artikel om et af de Emner, der var et Hovedspørgsmaal for Konservatismen i Valgkampen, nemlig Prisspørgsmaalet, en Artikel om den Prisophidselse, som Konservatismen satte i Scene navnlig her i Byen, men for Resten ud over hele Landet, under

Betegnelsen kunstig Dyrtid. Det var især Husmødrene, man henvendte sig til med alle mulige Paastande om, at Regeringens økonomiske Politik og især Følgerne af Valutacentralen havde foraarsaget en Dyrtid, som nu kom over Husmødrenes helt uskyldige Hoveder.

Efter Statistisk Departements Prisregninger er Pristallet for Eksportvarer siden 1929 indtil Januar Maaned 1938 desværre faldet; Pristallet for Hjemmevarer er, saa vidt jeg erindrer, faldet med 2 pCt., og Pristallet for Importvarer er kun steget med 5 pCt. Jeg vil da nok have Lov til at spørge, om det egentlig var det, det konservative Parti tænkte paa, naar det i sin Valgagitation slog fast, at under Valutacentralen er i 6—7 Aar Aagerpriser blevet betalt af det brede Publikum. Maa jeg have Lov til at spørge det konservative Partis ansvarlige Repræsentanter her i Salen: Hvad er det for Aagerpriser, Danmark har betalt for udenlandske Varer, naar man dokumentere, at Pristallet for Importvarer i Dag ikke ligger højere end 5 pCt. over 1929? Og maa jeg have Lov til at spørge, om det ikke er det konservative Partis Mening, som det var Meningen i andre Partier, da den økonomiske Krise satte ind i Efteraaret 1931, og som det ogsaa var Tanken i alle andre Lande, hvor man foretog møntmæssige Forandringer, at det, man først og fremmest trængte til, var Prisstigning, for ellers gik hele det produktionsmæssige Liv i Staa? Jeg erindrer ikke rettere, end at det konservative Parti ligesom alle vi andre har været interesseret i at løfte Priserne op fra det Lavmaal, de var paa i Efteraaret 1931 og Begyndelsen af 1932. Man vilde bruge andre Midler, men Formaalet var det samme. Hvad er det da nu, man siger, naar man fører en Valgagitation paa den Maade, man her har gjort? Man kan ikke dokumentere, at vi har betalt Aagerpriser til Udlandet, altsaa maa de Aagerpriser, det konservative Parti tænker paa, være blevet beregnet her i Landet. Det er den rette Konsekvens af det. Men er det da virkelig Konservatismens Mening med dens Priskampagne, at den Dyrtid, man taler om, er frembragt af de danske industridrivende, af de danske handlende, Grossister og Detaillister, som har importeret, brugt og solgt de fremmede Varer og har Ansvaret for Priserne paa dem? Det konservative Parti siger her i sin Valgagitation til hele Kredsen af Danmarks Erhvervsliv, industridrivende og Handel, Grossister og Detaillister: Se, I